

Kobylístek

80. výročí kostela – výzva	3
Změny ve výuce náboženství	4
Kytarové devítky	4
Pouť do Fryštáku a na Hostýn	5
Proces areál pokračuje	6
Setkání mládeže v Olomouci	8

kobylistek@sdb.cz

nová e-adresa Kobylístku

Ondřej Remeš

rozhovor 20 – 24

Milí čtenáři!

Děkuji vám za první společně strávený pastorační rok. Pro mne osobně znamenal hodně nových zkušeností, úkolů, radostí i starostí. Nevím, jestli to umím a jestli to dávám dostatečně najevo, ale mojí hlavní touhou je, aby lidé, kteří přicházejí do kostela a do střediska mládeže nebo naší farnosti třeba jen prolétnou či se jí dotknou, aby všichni mohli poznávat Boží dobrotu, abychom my věřící nebo hledající stále upřímněji a věrněji Ježíše Krista milovali a jemu s radostí sloužili. Už jednou jsem psal v úvodníku, že kdo má Boha, má všechno. A kdo Boha nemá, nemá nic, i kdyby si myslel, že něco má. Pomozte mi prosím uskutečňovat toto poslání. A protože jsem salesián a celá naše farnost je svěřena Panně Marii Pomocnici, svatému Donu Boskovi a svaté Terezičce, zaměříme toto své úsilí přednostně na děti a mládež.

Ptáte se někdo proč? Protože je to nejkřehčí a nejdrahocennější část církve. Potřebují naši pomoc, ochranu, modlitbu, výchovu, příklad... a zároveň jsou budoucností církve i společnosti.

Po prázdninách nás čekají volby nových členů pastorační rady farnosti. Čekají nás oslavy 80. výročí kostela, čeká nás příprava a realizace přestavby farního průjezdu na novou recepci. Čeká nás mnoho úkolů. Využijme prázdnin, abychom si odpočinuli, načerpali sílu. Moc bych vám přál, abyste léta využili ve prospěch svých rodin. Abyste měli víc času na děti, manželé jeden na druhého, na přátele, přírodu, kulturu, na četbu, spánek a hlavně na Boha.

K tomu vám ze srdce každý den žehnám.
P. Martin Hobza

80. výročí kostela sv. Terezičky – VÝZVA

Různým způsobem si letos připomínáme 80. výročí posvěcení našeho kostela. Asi nejvýrazněji se to projeví v říjnu. Hned 1. října na svátek sv. Terezie, který tentokrát připadá na neděli, chceme při všech bohoslužbách oslavit naši patronku liturgicky. Po dopoledních mších budeme všichni vyzváni, abychom strávili nedělní odpoledne zde v našem areálu. Můžeme to nazvat velkým agapé, nebo farním odpoledne, garden party anebo jakkoli jinak. Podstatou je, že neodejdeme na oběd domů, ale poobědváme z přinesených zásob ve velké farní rodině. Budou nám i dětem k dispozici všechny prostory – od kostela, zahrady, hřiště až po oratoř. Jak této příležitosti využijeme, bude opravdu na každém z nás. Odehraje se tam přesně to, co do toho každý z nás vloží. Může to dopadnout tak, že si každý zbaští pod stromem na lavičce svoji svačinu a v tichosti zmizí. Nebo to může být krásné setkání přátel, seznámení se s novými lidmi, vzájemná ochutnávka jídel a nápojů, spousta zábavy, her, sportu, třeba i chvíle společné modlitby... všechno záleží jen a jen na vás. Začněte již teď přemýšlet, co byste buďto jako jedinec, rodina, společenství mohli nabídnout. Pobavte se o tom s přáteli ze společenství, na dovolené nebo kdekoli jinde. Zda to bude hudba, soutěž, hra, příprava prostor, úprava zahrady, výstava fotografií, program pro malé děti, cukrová vata, zmrzlina, služba u trampolíny nebo u pípy nebo 1000 jiných věcí, na tom nezáleží. Jediné, na čem záleží, je, aby společně strávený den byl k užítku a radosti lidí i k radosti Boží. Další říjnovou výzvu je víkend 20. - 22. 10. Je to víkend nejbližší vlastnímu datu posvěcení kostela (24. 10. 1937). V tom termínu by bylo hezké otevřít a přiblížit kostel, jeho

dějiny a salesiánské dílo nejširší veřejnosti. Něco jako den otevřených dveří kostela. Shodou okolností v tom termínu budou parlamentní volby. Jedním z volebních míst bude právě naše salesiánské centrum. Opět bude záležet na vaší ochotě podílet se na tom, aby výročí nebylo jenom vzpomínkou, ale povzbuzením ve víře, ve službě a důvodem k vděčnosti.

P. Martin Hobza

Poprázdninový program pro děti

Milé děti a milí rodiče, během velkých prázdnin dětské bohoslužby nebudou. Děkujeme všem hudebníkům, kteří nás hudebně doprovázeli během celého školního roku. Poděkování patří také celému „dětskému týmu“ za přípravu všech akcí, různých nástěnek a aktivit pro děti během školního roku.

Zveme vás již nyní na 1. dětskou mši svatou po prázdninách. Uskuteční se ve středu 6. září 2017 v 17.00. Mše svatá bude spojena s tradičním žehnáním aktovek. Zároveň zveme všechny děti na setkání po prázdninách ve svátosti smíření s Pánem Ježíšem. Možnost přistoupit ke sv. smíření a vstoupit do nového školního roku s čistým srdcem bude ve středu 6. září od 16.00.

První ministrantská schůzka po prázdninách se uskuteční ve středu 13. září 2017. Sraz všech ministrantů je před recepcí salesiánského centra v 15.45. Zveme mezi naši ministrantskou partu i nové kluky, co by rádi začali ministrovat.

V sobotu 16. září 2017 se ministranti můžou těšit a připravovat na ministrantský cyklovýlet do okolí. O týden později v sobotu 23. září se připravuje u nás na fotbalovém hřišti v Kobylších 1. bodovací turnaj v malé kopané SHM.

P. Ladislav Bandouch

Změny ve výuce náboženství 2017/2018

V nastávajícím školním roce nás čeká jedna administrativní změna a změny v rozvrhu. Náboženství ve školách vyučujeme formou nepovinného předmětu či volnočasové aktivity. Zdá se nám výhodné, aby stejnou formou probíhalo vyučování ve farních prostorách. Proto od nového školního roku bude výuka náboženství ve farních prostorách volnočasovou aktivitou Salesiánského střediska mládeže. Získáme tím právní ochranu žáků i vyučujících. O výuce náboženství se navíc dozví i děti, které do kostela nechodí. Po praktické stránce se tím změní jen způsob přihlašování. Děti, které budou navštěvovat výuku ve farních prostorách, přihlásí jejich rodiče přes webovou stránku Střediska. Obdobně jako hlásí děti do kroužků a na tábory. Výuka bude pro účastníky zdarma. Přihlašovat se můžete od konce června. Na webové stránce: strediskokobylisy.iddm.cz si vytvoříte účet (pokud ho ještě nemáte) a přes něj dítě k výuce přihlásíte.

Do výuky probíhající na školách budou rodiče i nadále hlásit své děti vyplněním papírové přihlášky. Najdete ji u dětské vývěsky, kde ji pak můžete vyplněnou vložit do schránky, nebo odnést přímo do školy. Přihláška je ke stažení i na farním webu.

Rozvrh výuky bude téměř shodný s letošním. U předškoláků dochází ke změně dne. Učit se budou od září v pondělí od 16.00 v místnosti Emauzy. U čtvrtetní výuky ve farních prostorách pro děti 1. až 2. třídy a 3. až 5. třídy zvažujeme posun začátku výuky na 16.00. Předběžný celkový rozvrh výuky bude k dispozici koncem června na webových stránkách farnosti: terezicka.cz/vyuka-nabozenstvi/ Poděkování patří všem, kdo se na výuce podílí, a také vám, milí rodiče, kteří o ni máte pro své děti zájem.

Tomáš Redlich

Kytarové „devítky“

Už desítky let jsou v Kobylisích nedělní kytarové mše. Většina z nás se na ně těší a s radostí si zazpívá s tou či onou kapelou, a ani si nedovedeme představit, že by tomu mohlo být jinak. Dlouhá léta měl kytarovky na bedrech Prokop Remeš a sám všechna hraní organizoval. Za to mu patří velký dík. Po letech se od Prokopa „odštěpili“ někteří muzikanti a založili vlastní skupiny, které po čase dostaly prostor a začaly hrát na devátých. Ve „zlatých“ časech hrálo v Kobylisích pět skupin a o termíny jsme se skoro „prali“. Dnes je bohužel situace opačná. Mladí muzikanti dospěli, založili rodiny, někteří se odstěhovali nebo jsou natolik pracovně vytížení, že na zkoušení a hraní už nezbyl čas, energie nebo chuť. Nyní působí v Kobylisích čtyři skupiny a zdá se, že od „zlatých“ časů se současnost příliš neliší. Není to tak úplně pravda. Většina muzikantů se angažuje ve dvou, někdy i ve třech skupinách, a to znamená hraní na nedělních devítkách dvakrát, někdy i vícekrát za měsíc. K tomu přidejme hraní (nejen v Kobylisích) na svatbách, křtinách i pohřbech, chválách a zkouškách na výše zmíněné i jiné akce a máme z toho slušnou porci (rekord je sedmnáct akcí za měsíc) a to jednoho vyčerpá. Možná to teď vypadá, že si za kapely stěžují, ale není to tak. Hrajeme rádi a máme radost, když si s námi zazpíváte. A proč tedy tohle všechno píšou? Chtěl bych oslovit schopné, ale hlavně ochotné muzikanty, mladé i starší, a povzbudit je k založení dalších skupin ke hraní na devátých. A nemusí to být velká tělesa. Stačí pár hlasů a dva, tři nástroje. Někdy je méně, více.

Věřím, že ve farnosti je spousta muzikantů, kteří nehrají s žádnou ze skupin a stáli by o to doprovázet mši svatou. Rozhodně

se neostýchejte a ozvěte se na kontakty níže. Rád vám v začátcích pomůžu radou i činem.

Vašek Tůma
zkusebna.kobylisy@centrum.cz
724 542 326

Pout' do Fryštáku a na Hostýn 7. 10. 2017

Na pastorační radě jsme se shodli, že letos uspořádáme jednodenní farní pout' do Fryštáku a na Svatý Hostýn. Je k tomu několik důvodů. Předně letos slavíme 90 let od příchodu salesiánů do naší vlasti. A přišli právě do Fryštáku 28. září 1927. Druhým důvodem je fryštácký farář Josef Brtník, kterého je potřeba po roce zkontrolovat, jestli je u něj všechno v pořádku. Třetím důvodem je krásné poutní místo Svatý Hostýn, kde můžeme oslavit svátek Panny Marie Růžencové.

Zapisovat se můžete v sakristii, pojedeme vlastním autobusem (nebo více autobusy...)

P. Martin Hobza

Noc kostelů

Díky Hance Tomiczkové a Monice Gattnarové za skvěle připravený program pro děti, kterým prošlo letos přes padesát dětí a další hrst malých soutěžících jsme provázeli i během večera. Dětem, které do kostela nechodí, se od nás vůbec nechtělo.

Hned po mši jsme nabídli návštěvníkům přímluvnou modlitbu a tato požehnaná služba letos skončila až pár minut před půlnocí. Přednáška o kostele se Jarovi Kuchařovi moc povedla, protože dokázal skloubit historická fakta, popis kostela i vlastní zkušenost víry. Setkání s Terezičkou v podání skupiny Kairos bylo krásným vrcho-

lem večera: vybrané písně vhodně doplnila slova této světice a podařilo se také poučivě přiblížit spiritualitu patronky našeho kostela. Důležitou součástí této akce jsou osobní rozhovory v kostele či v rámci občerstvení. Na konci jednoho takového setkání zaznělo, že takové hezké přijetí jako u nás se návštěvníci jinde nedostalo. Děkuji moc všem, kdo přispěli ke zdárnému průběhu letošní Noci kostelů.

Lucka Ortiz

Poděkování za Den Salesiánského centra

Rád bych touto formou poděkoval všem, kteří se zapojili do příprav a realizace Dne Salesiánského centra (DSC). Poslední květnová sobota se stala příležitostí oslavit svátek Panny Marie Pomocnice a připomenout si hned trojí výročí: 90 let přítomnosti salesiánů v Česku, 80 let kostela svaté Terezičky a 70 let farnosti.

Do příprav letošního DSC se zapojila řada farníků. Tradičně to bylo v přípravě aktivit dětského odpoledne, občerstvovacího zázemí a pobožností v kostele. Spousta rodičů také vydatně pomohla s organizací fotbalového turnaje, na který se letos přihlásilo rekordních 21 týmů. Díky takto hojně účasti se celý turnaj dostal do mírného skluzu a někteří hráči tak měli potíže se po dohraném zápase přesunout na mši svatou do kostela. To je jedna z oblastí, kterou bychom chtěli do příštího roku ještě vylepšit...

Ještě jednou velké díky všem pořadatelům a účastníkům za vydařený den a Bohu díky za otevřenou farnost a její "věřící" i "nevěřící" obyvatele.

P. Václav Jiráček

Proces areál pokračuje

Projekt úprav prostor Salesiánského centra, který si klade za cíl snadnější přístupnost, zvýšení efektivity a bezpečnosti provozu a odstranění bariér, pokračuje zatím trochu pod povrchem, ale za nedlouho se snad projeví dalším viditelným plodem. Po loňských rozsáhlých opravách vnitřních prostor oratoře se o letošních prázdninách chystáme realizovat přístavbu sprch, šaten a sociálního zázemí pro venkovní sportovní areál. Další akcí letošního léta bude úprava parkoviště u hřiště tak, aby jeho provoz nekolidoval s provozem skate-parku a auta tak neohrožovala děti navštěvující oratoř a kroužky.

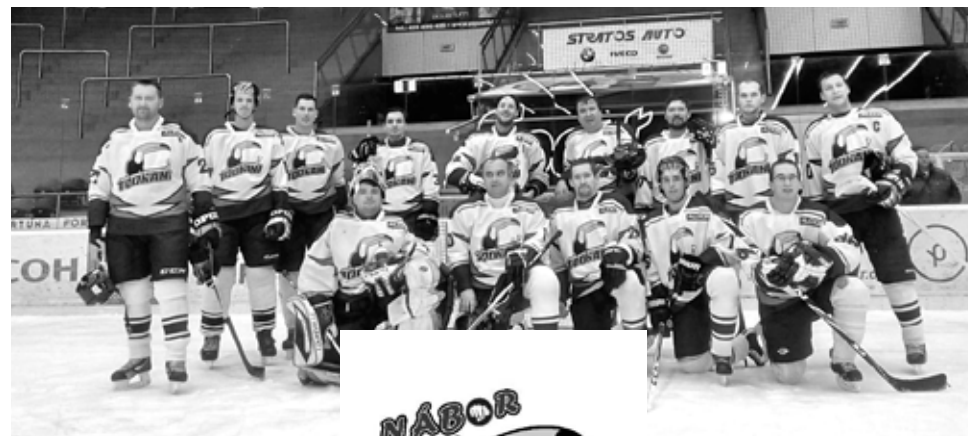
Do další fáze také postoupila příprava projektu adaptace vstupu, který má propojit

kostel se zbytkem domu, umožnit bezbariérový přístup a otevřít celodenně kostel. Na hotovou studii se můžete podívat na webu salesiánského centra (www.salesianikobylisy.cz/proces-areal/) nebo v průjezdu kostela. Akce přestavby vstupu do kostela a domu (nová recepce) bude ekonomicky, personálně i časově náročnější než doposud realizované etapy. Proto budeme brzy prosit vás farníky a ostatní příznivce svatě Terezičky o pomoc a podporu.

Uvítáme vaše připomínky a náměty k jednotlivým prvkům procesu Areál na mailové adrese stredisko@sdb.cz, nebo osobně.

*P. Václav Jiráček,
ředitel Salesiánského střediska mládeže,
pověřený koordinátor Procesu areál*

Hledáme posily do týmu

Hokejový klub HC Tookani Kobylisy hledá do svého týmu posily pro nadcházející sezonu 2017/2018. Tookani hrají Křesťanskou amatérskou hokejovou ligu (www.KAHL.cz) již od roku 2014. Hned následující sezonu dosáhl tým zatím nejlepšího úspěchu, když hrál v play-off o bronzovou medaili. Základ týmu tvoří farníci z Kobylis doplnění o příznivce této populární hry z celé Prahy. Tým hledá posily z řad nadšenců, bojovníků či bývalých hokejistů, kteří budou ochotni v dresu kobyliských Tookanů sdílet ducha

této ligy, totiž společnou radost z této krásné hry, férovost a čestnost.

Předpokladem je znalost pravidel hry, vlastní hokejová výstroj (dresy dodáme), registrace

v jiné amatérské lize není překážkou. Zájemci - hlaste se prosím Honzovi Mrázkovi na tel. 774 / 858 911 nebo na email: tookani.kobylisy@gmail.com. Všechny ostatní příznivce a fanoušky hokeje pak tímto zveme na naše zápasy - viz www.KAHL.cz, případně www.facebook.com/hctookani !!

POZVÁNKY OD JINUD

Kulturní Osmičky zahájí v září desátou sezonu

Od roku 2008 pořádá farnost sv. Petra a Pavla v bohnickém kostele pravidelné koncerty - Kulturní Osmičky. Koncerty se konají vždy osmého dne v měsíci kromě letních prázdnin. Desátou koncertní sezonu zahájíme 8. září 2017 v 19.30 koncertem irských balad v podání instrumentálně-vokální skupiny Jauvajs.

Přeji krásné léto a dovolenou a těším se v září na viděnou.

Podrobnosti o koncertech najdete na našich stránkách www.osmicky.cz a na facebooku www.facebook.com/osmicky

*Renata Molová,
renata@osmicky.cz*

Vítěz soutěže ministrantů

Tobiaš Tomiczek vyhrál letošní ministrantskou soutěž s počtem 487 bodů před Davidem Syrovým (457), Tomášem Kubínem (412) a Davidem Novákem (372).

Změna e-adresy a termínu uzávěrky Kobylísku

S poděkováním přispěvatelům za texty a fotografie dodávané na stránky Kobylísku sdělujeme všem důležitou informaci týkající se změny e-mailové adresy pro zaslání příspěvků a termínu uzávěr-

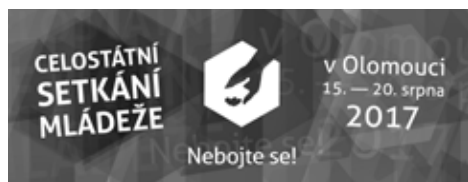
ky. Vzhledem k tomu, aby měla redakce více času na zpracování textů, jsme se rozhodli posunout uzávěrku z neděle (24.00) na středu (12.00). Pravidelně uvádíme datum následné uzávěrky v tiráži na předposlední straně každého čísla. Své příspěvky a případné postřehy ke Kobylísku posílejte, prosíme, na novou adresu níže.

Redakce
kobylistek@sdb.cz

2. září 2017 budou při večerní mši svaté v kostele sv. Terezičky přítomni účastníci akce "Na bicykly za život". Po mši svaté se půjdou modlit před nemocnicí Bulovka. Je možné se k nim připojit. O organizátorech se můžete dočíst na

9mesiacovzazivot.sk

Za necelé dva měsíce začíná Celostátní setkání mládeže v Olomouci. Jedná se o mimořádnou příležitost, jak zakusit společenství svých vrstevníků, společenství církve. Obracíme se zvláště na vás mladé, abyste této možnosti využili.

Přihlásit se je možné na webu:
olomouc2017.signaly.cz

Setkání mládeže

90. výročí příchodu salesiánů do ČR
Hlavní představený
Ángel Fernández Artime

28. září
2017
Brno-Žabovřesky
VDĚČNOST
OSLAVA
NÁSLEDOVÁNÍ

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLAŠOVÁNÍ NA
www.sdb.cz/90
registrace od 9.00
zahájení programu v 10.00
mše svatá v 16.00

#setkanisprateli #kreativniprogram #neformalnesartimem #spolecnejidlo #uzsetonebudeopakovat #kdyindyneztetd #openairmse #hrdostavdecnost #salesiani90 #prekvapkonazaver #dobramuzika

Jsem farnosti vděčná, snažím se oplácet

Vyrostla jsem v laskavé a tradičně věřící rodině. Svou vlastní víru jsem našla právě v kostele u Terezičky. Respektive na počátku byly víkendové pobyty na faře v Příchovicích. Nadšení z nového setkání s Kristem mi pak pomáhal udržovat a rozdmýčkovat Jenda Vývoda. A krásné vzpomínky mám i na Emila Matušů, který moudře a prozíravě vedl naši přípravu ke svatbě.

Salesiánský duch v podobě civilnosti, pochopení a vřelosti duchovní i mezilidské nesmírně zapůsobil na mého muže Honzu, kterého jsem poznala a vzala si jako pokřtěného, ale nepraktikujícího křesťana. Nedělní mše v Kobylisích, kam mě po narození našeho prvního dítěte začal doprovázet, na něj působila jako zjevení. „Tolik sympatických lidí, tolik krásných žen, to není možné,“ říkával. Pak se Honza přihlásil na kurz Alfa, tam prožil obrácení a ve společenství Alfy, soustředěného kolem Tomáše Redlicha, zůstává jako pomocník dodnes, z čehož mám obrovskou radost. Josef Brtník napůl v žertu říkal, že kdo (po)zná Ducha svatého, má vyhráno. Já jsem se touto - pro mě do té doby dost upozaděnou - součástí Božské trojice začala opravdu zabývat až na semináři Obnova v Duchu svatém, který u Terezičky před 4 lety inicioval Josef Brtník a manželé Poláškoví, a mohu potvrdit, byl to velký

zlom ve víře, v modlitbě i v mém životě. Na konci semináře se totiž dala dohromady kapela Kairos. Původně proto, abychom mohli pokračovat v modlitbě chval, které byly součástí semináře a kterých jsme se se závěrem semináře nechtěli vzdát. Písně jsou podstatnou částí chval a jsou cestou k vyzvání Ducha, k touze, aby vedl život, proměňoval a uzdravoval. Ve chválách hledáme vztah k Bohu. Nejsou to ani prosby, ani díky, ale objevování toho, jaký Bůh je a jak se projevuje - jako velký, mocný, milosrdný, blízký apod. Písně chval jsou vlastně modlitby, a tak se modlíme, už když se písně v kapele připravují a zkouší. Kromě toho hraje Kairos také na bohoslužbách o deváté, na křtinách, svatbách, v adventu nebo nedávno na Noci kostelů. Vděčná jsem i za společenství modliteb matek, které mi tato farnost nabídla: je to úžasný pocit bezpečí, sdílení radosti, starostí a především odevzdávání a vděčnost za roli matky, za děti, které Bůh rodičům svěruje. Kobyliská farnost je pro mě síť vztahů vybudovaných s pomocí nejrozličnějších aktivit, které se tady odehrávají: středeční dětská mše, nedělní agapé, společenství rodin Pavouček, Den salesiánského centra. A farnost jsou pro mě také fascinující postavy dona Boska a sv. Terezie. Stále je co objevovat.

Markéta Růžicková

Na OBROKu 2017 i se skauty z Prahy 8

OBROK je celorepublikové setkání skautů a skautek starších patnácti let - roverů a rangers, které se zaměřuje na navazování nových přátelství, podporu roverského programu, inspiraci, zážitky, seberozvoj a posílení sounáležitosti se skautským hnutím. Poprvé se konal v květnu roku 2000, poté v roce 2003 a od té doby se koná vždy jednou za dva roky. Akci pořádá Junák - český skaut, z. s.

Letos se devátý ročník Obroku uskutečnil 7. - 11. 6. na Bojišti v Trutnově. V areálu se sešlo na 1500 skautů z celé České republiky, kteří připravené programy po všech 5 dní obohatili příjemnou a otevřenou atmosférou. Čas vyplnilo nepřeborné množství zajímavých a inspirujících aktivit. Nechyběly přednášky, workshopy, služba pro místní komunitu, inspirace pro roverské kmeny, ale ani koncerty, noční program a sporty.

Vyjmenovávání, co všechno si bylo možné vyzkoušet na Obroku, by nebralo konce. Dodám jen, že přes nespočet zajímavých přednášek a netradičních sportů bylo neustále také možné navštívit skautské muzeum, kovárnu (s možností si i něco vykovat) nebo zajít do „promítacího stanu“ a zhléd-

nout film. K tomu se přidaly tzv. „relaxzóny“ (lavičky pro příjemné posezení či pár volně přístupných bazénů) a „fotokoutek“. V pátek se uskutečnila velká hra, ve které se úchvatně podařilo zapojit ohromné množství lidí do víru spolupráce a zábavy.

Ke všemu si už jen přimyslete ten jiskřivý skautský nádech. Lidé se oslovují, půjčují si věci, spontánně si povídají, seznamují se, smějí a pokouší se navzájem polít vodou, protože nad hlavou jim páli sluníčko. Večer pak spolu dovádí do rytmu hrající kapele nebo tráví čas u velkého ohně. Přejíždí pohledem po veselých tvářích, oči vysílají pozitivní energii, tmou se nese zpěv a rozhovor dvou seznamujících.

Co ještě dodat? Snad jen ještě kratičce vyjádřit a shrnout obraz: Obrok 2017 má kolem krku modrý trojčipý šátek s motivem lišky. Stojí vzpřímeně a usmívá se, protože přemýšlí, jak moc jeho pravou a nepostradatelnou podstatu vlastně tvořili skauti.

Madlenka (Marie Šťastná,
88. středisko Radost)

Jsme rodina s malými dětmi (3,5 a 1,5)

a hledáme paní nebo slečnu na pomoc v domácnosti – někdy pobýt s dětmi, někdy pomoci s domácími pracemi, to podle aktuální situace.

Považujeme za důležité mít chuť u nás a s námi pracovat, žádné speciální dovednosti nepotřebujete. Nabízíme odměnu 100 Kč/h. Tuto nabídku dáváme i jako možnost letní brigády a uvítáme,

budete-li nakloněná dlouhodobější spolupráci. Bydlíme v Bohnicích, blízko zastávky Sídliště Bohnice.

Petra Márová
petra.marova@centrum.cz
722 745 139

Vyzkoušej si osobní asistenci!

A pomoz tím mladé ženě na vozíku

Výhody: nevyžadují se žádné předchozí zkušenosti, zaučení zkušenou asistentkou/zkušeným asistentem (odpadá strach z neznámého), libovolná frekvence služeb – i pár hodin nebo jedna noc jednou za týden / měsíc, libovolná délka každé služby – možnost volby 2 až 24 hodin, finanční odměna: 50,-Kč čistého / hod., možnost získání reference o praxi v oblasti osobní asistence

Požadavky: čistý trestní rejstřík, spolehlivost a dodržení ústní dohody, dochvilnost, zodpovědnost a trpělivost, respekt a tolerance vůči jinakosti, větší fyzická síla výhodou

Alicja Pavol
Více informací na:
<http://web.archive.org/web/20160314033354/http://www.chodim-jinak.cz/>
e-mail: komix.sk@atlas.cz
723 98 3456

Pomoc pro pana Martina Hanibala

Martin shání lidi, kteří by byli ochotni poskytnout mu osobní asistenci tak, aby u něho někdo byl pokud možno po dobu 24 hodin. Za tuto službu nabízí řádnou odměnu.

Dobrý den, jmenuji se Martin Hanibal, ročník 1973, a měl bych zájem o asistenční služby. Mám roztroušenou sklerózu přes 20 let a jsem nesamostatný vozíčkář.

Martin Hanibal
mathes.mh@email.cz

Sadba v jednom kole

 SADBA
Rosteme společně s mladými

Mezi hřištěm a blázincem

V sobotu 27. 5. 2017 se Sadba zúčastnila oslav Salesiánského centra mládeže v Kobylisích. U stánku Sadby jste si mohli odpočínout a ochutnat výborné čaje z nepřeberné zásoby Gambiho exotické čajovny – pro zájemce i s odborným výkladem a zákuskem jako bonus. Děti malovaly rybičky a oblékaly indiány nebo jen využily klidného stinného místa k načerpání sil na další řádění ve skate parku. Děkujeme organizátorům i všem dobrovolníkům, kteří dětem pomohli připravit krásný den.

27.–28. 5. proběhl již 25. ročník festivalu MEZI PLOTY a nabídl jako obvykle kvalitní a pestrý program. Vystoupilo zde mnoho známých skupin např. Artmosphere, Mňága a Žďorp, Aneta Langerová, Sto zvířat, Xindl X, Tomáš Klus, Debbi a další. Festival se již řadu let snaží bourat bariéry i předsudky vůči duševně nemocným a zdravotně postiženým lidem a za léta svého fungování získal popularitu u širokého publika. V příjemném stínu se u stánku Sadby scházeli

po celé dva dny účastníci festivalu: děti přecházely řeku plnou krokodýlů, dávaly napít černouškovi, oblékaly indiány a odnášely si sladkou odměnu. Dospělí byli obohaceni o mnoho informací z misijního působení našich dobrovolníků i o jejich úsměv.

Ve znamení léta

V létě nás čeká několik akcí:

- » v červenci se Sadba vydá na Velehrad, naše aktivity představíme v rámci Dne lidí dobré vůle 4. 7. 2017,
- » 5.–9. července nás můžete najít v Brně na Charismatické konferenci,

- » podařilo se naplnit celou kapacitu česko-anglického tábora InLine a již teď se těšíme na všechny jazykuchtivé účastníky v době od 27. července do 5. srpna 2017
- » a čeká nás také účast na Celostátním setkání mládeže pro mládež v Olomouci od 15. do 20. srpna 2017.

Aksanti

V neděli 18. 6. v 10.30 proběhlo slavnostní vyslání našich dobrovolníků. Podrobné informace z celého misijního víkendu vám přineseme v dalším čísle.

Za pár dní se ze své služby vrátí stávající dobrovolníci, myslíme na ně, ať všechno ve zdraví a v pohodě zvládnou.

Přejeme všem vydařené léto a v září se těšíme na „přečtenou“.

Martina Mončeková
www.sadba.cz,
www.adopcenablizko.cz

Snažíme se emancipovat otce

O Ondřeje Remeše stačí zavadit na agapé nebo kdekoli jinde, prohodit pár slov a zaručeně se zasmějete. Jak to dělá a kde se to v něm bere, jsem se ho v rozhovoru zapomněla zeptat. Trochu se mi podařilo zmapovat Skaut v Kobylisích, mám vcelku jasnou představu, jak probíhají Pavoučí tábory, zlehka jsem se dotkla náhradní rodinné péče a hlavně vím, jak je to s jejich domem, který poutá moji pozornost.

Jaká je Tvoje nejstarší, nebo úplně první vzpomínka na farnost?

Prvně jsme sem přišli s bráchou Prokopem v roce 1974. Slyšeli jsme, že se tady hraje s kytarami při mši a kapelu vede pan Jarda Bouzek. Přišli jsme od sv. Klimenta v Holešovicích, v Kostelní ulici. Postupně brácha pronikl do party Bouzkovců a já ho následoval. Chodili jsme na nácviky Popelky Nazaretské. Později jsem se dostal ještě do party kolem Jendy Vývody a Zuzky, do druhé, nebo třetí v pořadí. Jezdili jsme na chaloupky a bylo to fajn.

Bydlíš s rodinou v krásném domě pod Velkou skálou. Prozrad' něco o jeho historii.

Dům stavěl náš pradědeček v roce 1933, tehdy za Prahou. Skoupil pole a postavil na nich tehle dům. Pod námi v Troji stojí velkolepá historická vila Havránka, ve které bydlel Svatopluk Čech, podle kterého je pojmenována základní škola v Troji. Přestože se náš dům nachází nad Havránkou, bydlíme v ulici Pod Havránkou. Když mi bylo tak šest let, pamatuji se, že jsme chodili do Bohnic do kostela přes pole a louky. Až kolem roku 1968 začaly první geodetické sondy pro bohnické sídliště, pole a louky zmizely a dnes jsme obklopeni sídlištěm a zůstali jsme takovou enklávou přírody. Snad se podaří to udržet. Žije tady hodně divokých zvířat. Před něko-

lika lety se přemnožila divoká prasata a bylo o strach jít po setmění na zahradu. Po regulaci černé zvěře se nám tu opět objevily srnky, a dokonce jsme po letošním farním plese na zasněženém poli viděli lišku.

Jak ses se dostal ke skautingu?

S mým kamarádem Pavlem Kodrasem jsme vždycky chtěli založit nějaký oddíl. Pavel mě provází od mateřské školy. Stal se členem tramské osady na Sázavě, jezdili jsme spolu na čundry, já ho učil na kytaru a on mě na oplátku různé tábornické dovednosti - vázání uzlů, bičování, lasování apod. Nevěděli jsme však jak na založení oddílu. V roce 1980 vznikl dívčí oddíl, který vedla Jana Vackářová pod TJ Slovan Bohnice. Holky z naší party (Bohdana Jakubcová a Petra Soukupová, dnes Kodrasová) tam pomáhaly a to se nám líbilo. V roce 1984 jsme proto založili při této dívčí skupině chlapecký oddíl Bronco, který se stal společně s dívčím oddílem základem pozdějšího skautského střediska Stopaři. První vedoucí byli vlastně všichni z naší party kolem Jendy: Ivan Zavádil - Smrták, Honza Mareš - Zvěd, jeho brácha Pavel Mareš - Zub a Křovák. Z děvčat dlouhou dobu působily jako vedoucí také Miška - Lída Radinová a Martásek - Marta Polívková. Jako zdravotník s námi jezdil Honza Radina - Koloušek. S mojí manželkou Katkou

se také známe z oddílu, byla jednou z nejstarších členek původního dívčího oddílu a později vedoucí. V 80. letech jsme se stali součástí podzemního hnutí vedení dětí naší společné kobyliško-bohnické farnosti, kam spadaly i skupinky katecheze a chaloupkáři. Obětavě nás zastřešovali Zdeněk a Helenka Mrázkovi. Pod jejich vedením se uskutečnila v roce 1988 velká akce a všichni, kteří zde pracovali s dětmi a mládeží, vyrazili několika autobusy na víkend do kempu ve Lbíně u Litoměřic. Na tu akci vzpomínám rád. My jako turisták jsme si vždy dávali za cíl „podchytit“ nejen děti z věřících rodin, ale i z rodin tzv. „nevěřících“ části farnosti (myšleno území farnosti). Považovali jsme se za tajné skauty, byť oficiálně jsme byli turistickým oddílem. Poslední dva roky před pádem totality jsme se scházeli s představiteli různých pražských i mimopražských (neoficiálních)

skautských oddílů, například ze středisek Maják nebo Blaník. Zastřešoval nás salesián Jožka Kopecký st. - pozdější diecézní skautský duchovní rádce po roce 1989. Chystali jsme se, že kdyby došlo k převratu, tak skauting nejen v Kobylisích obnovíme.

A obnovili, když k převratu došlo?

Ono to pak celé dopadlo trochu jinak. Přišli ti, kteří skauty vedli už v 60. letech či dříve, a obnovili jsme skauting při naší farnosti společně. Chvíli jsme uvažovali i o tom, že bychom patřili pod středisko Maják, protože jsme s nimi za totality hodně spolupracovali. Přestože byli oficiálně taky turistickým oddílem, měli zachované skautské sliby a nádhernou klubovnu s tajnou kaplí ve Finské ulici ve Vršovicích. Vedle střediska Stopaři bylo obnoveno i středisko Radost, se kterým stále spolupracujeme.

Kdo jsou Pavoučci a mají se skautem souvislost?

Když jsme se stali vysloužilými vedoucími a přestali jsme s aktivním vedením, bylo nám líto, že nejedeme na tábory. S Pavoučkem se snažíme o rodinný skauting, nechceme jen rodinnou rekreaci. Scházíme se během roku na výletech, akcích a duchovní obnově. V létě jezdíme na rodinné tábory, máme společnou táborovou hru, střídáme se jako rodiny ve velení. Letos pojedeme na tábor už po dvanácté.

Na který tábor nejraději vzpomínáš a proč?

Všechny byly něčím výjimečné. V samých počátcích, po založení klukovského oddílu, jsme se učili stavět podsadové stany a všechny ostatní skautské dovednosti. Chodili jsme se s Pavlem Kodrasem učit k různým oddílům, které už byly zaběhlé. V roce 1986, kdy už jsme se cítili dostatečně připravení, jsme se rozhodli si postavit celý tábor sami. Tento tábor se uskutečnil na Náchodsku v lokalitě Pod Obrázkem u Žďáru nad Metují. Všechno jsme si nesli na zádech a bylo to i dramatické, protože jsme byli tak odříznuti od civilizace, že k nám nemohla dojet ani sanita. Jednoho nemocného vedoucího jsme museli nést na nosítkách asi půl kilometru do kopce. Nakonec se našťastí ukázalo, že nemoc nebyla tak vážná. Během posledního totalitního tábora, v roce 1989, si na nás stěžovali pionýři, kteří tábořili v sousedství, že zpíváme křesťanské písničky a navštěvujeme s celými oddíly nedělní bohoslužby. Z pohledu komunistického režimu to byla propagace křesťanství a maření dozoru nad výchovou dětí. Měl jsem tehdy obavy, že budu předvolán k výslechu. Potom však přišla úleva – Listopad a mohli jsme se oficiálně transformovat ve skauty.

Co všechno vlastně takový tábor obnáší?

Je rozdíl, pokud jde o tábor dětského oddílu, nebo pokud jedeme jako celé rodiny s dětmi. S rodinami je všechno snazší, protože je k dispozici řada pracovních sil a každý si bere nějaký úkol za svůj. Rodinné tábory jsou vůbec specifikum a u nás v Čechách je jich opravdu málo. Jsou sice porůznu party bývalých vedoucích, kteří již mají rodiny a jezdí na tábořiště svých bývalých oddílů, nechávají si tam táborové stavby a pobudou tam třeba týden na rodinné dovolené. Ale aby měli jasně strukturovaný táborový program, střídali se ve velení, měli rozdělené služby apod., to téměř nikde není. Teprve asi před dvěma, třemi lety ustanovilo naše skautské ústředí novou kategorii rodinného skautingu, která dříve neexistovala. My dospělí jsme většinou zapojeni do struktur oldskautingu. Oldskauské oddíly jsou většinou víceméně uzavřenou skupinou lidí, mezi které málokdy přichází někdo, kdo se skautem nikdy neměl nic společného. Vzhledem k tomu, že program v těchto oddílech je obvykle skautsky vzpomínkový (mapování historie skautingu, vzpomínky na staré časy, na tábory, domovenky, jezdí se po stopách táborů Jaroslava Foglara atd...), eventuální nově přichozí nemají na co navázat. A to si myslíme, že je chyba. Skauting je metoda a měl by být programově otevřený a přitažlivý pro nově přichozí v jakémkoli věku. Tedy i těm, kteří skauting dosud nepoznali. Mezi Pavoučky můžou přijít i ti, kteří skautem nikdy neprošli, ale jsou schopni se přizpůsobit pravidlům. Pravidla jsou jednoduchá – strukturovaný program, na kterém se všichni podílí, touha být spolu a ochota se vzájemně přizpůsobovat, protože to, co děláme, nás zkrátka baví. Podstatné je, že se baví nejen děti, ale i rodiče. Jako přípravu na tábor se scházíme v květnu na prodloužený víkend, již několik let v Domě Setkání v Dolních Albeřicích v Krkonoších. Přes den chodíme

na výlety, hrajeme s dětmi hry a po večerech máme tři noci na to, abychom vymysleli program letního tábora. Děti přes den lobbují za témata táborové hry, každý z rodičů má možnost svoje téma obhájit, volí se „mandátová volební komise“, proběhne volba, jejímuž výsledku se všichni přizpůsobí. Rozdělí se po dnech velení, etapy táborové hry, celý program táborového dne. Výhodou je, že se zapojí každý. Mnoho skvělých nápadů spatří světlo světa, pokud k tomu dostanou všichni příležitost. Když se něco třeba nepovede, nikdo to nekritizuje, protože vzápětí přebírá velení třeba zrovna on. Zároveň se dělí služby, tatínkové dřevo a nákup, maminky pomáhají v kuchyni. Na našich táborech máme také kategorii asistentů, což jsou kluci a holky od čtrnácti let výš, a ti nám pomáhají s realizací etap. Kopou jámy na mamuta, stráží poklad, jsou pomocníky draka požírače. Mají i své vlastní programy, například v 19.15 Večerníček pro děti i dospělé, sportovky nebo polední klid, pro ty, kteří neodpočívají.

Jezdíte stále na jedno a to samé místo?

Jezdíme na dvě místa, která obrok střídáme. Jeden rok do „soft“ tábořiště, kam jezdí zejména ti noví, kteří nikdy nebyli ve stanech nebo týpích, nebo mají malá miminka. Jde o krásné a prověřené tábořiště na Lužnici (Chatky na Jihu) s dvanácti chatkami a několika sruby. Další rok pak jezdíme k Vlašim, do Měščího údolí, kde jsou dva sruby, podsadové stany a rodiny si staví týpí. Snažíme se emancipovat otce, kteří jezdí o den dřív a postaví tábor, jednotlivá týpí, manželské postele, poličky na pleny apod.. Maminčky přijedou s dětmi do už hotového tábora. Není to ale pravidlem, protože některé ženy jsou ostřílené a jedou už na stavenišť.

Máte duchovní vedení?

Ježdíval s námi P. Zdeněk Jančařík. Co odešel do Brna, jezdí s námi jen jednou ročně na du-

chovní obnovu. Druhým rokem s námi spolupracuje a jezdí na tábory P. Tomáš Mareš. Ten je zároveň hlavní postavou celotáborové hry. Loni jsme si hráli na pravěk, takže jsme všichni měli pravěké kostýmy a Tomáš byl šamanem. Samozřejmě sloužil také táborové bohoslužby.

Můžeme mluvit o vašich dětech, které jsou přijaté, adoptované? Jak dlouho u vás rozhodnutí k adopci zrálo?

Nedařilo se nám mít vlastní děti a po přemítání jsme nakonec zažádali o adopci. Čekali jsme na Šimůnka dva roky a na Johanku potom pět let. Chtěli jsme malé děti, miminka, což se podařilo. Šimůnek přišel domů v 6 měsících a Johanka ve dvou měsících a deseti dnech. To byl zázrak!

Jak dlouhé se vám zdálo čekání?

Nejdřív jsme prošli přípravou, různými předadopčními kurzy. Jako jedni z posledních jsme absolvovali kurz pod vedením Prof. Zdeňka Matějčka. Věnovaly se nám i sociální pracovnice, které většinou tlačily na uvolnění kritérií výběru na požadované dítě, třeba na jiné etnikum nebo na postižení. Psycholožky nám zase říkaly, abychom to v žádném případě nedělali, že adopce není žádná charita. S Katkou jsme si nakonec řekli, že nechceme naše manželství primárně zatěžovat tím, že přijmeme do péče postižené dítě (péče o nemocné lidi si oba jako zdravotníci užíváme v práci dost). Kdyby se pak v průběhu života objevila nějaká nemoc nebo postižení, tak by to byla samozřejmě podstupovat. Varovali nás také, že jako adoptivním rodičům nám bude chybět určité genetické porozumění. V biologické rodině se říká: „Ty máš tohle po mamince a tohle zase po strýčkovi.“ To ale u adoptovaných dětí chybí. Když je dítě navíc jiného etnika, je to porozumění ještě náročnější.

Máte obavy z puberty dětí?

Nemáme, nebo lépe řečeno máme úplně stejné jako rodiče biologicky vlastních dětí. Adoptované děti jsou normální děti jako kterékoli jiné. Ještě před Pavoučkem jsme měli klub rodičů s adoptovanými dětmi. Jmenovali jsme se Kačer, zkratka pro Klub čekajících rodičů. Trochu jsme se navázali na Sdružení náhradní rodinné péče, neziskovou organizaci. Moc se nám ale nelíbilo, že vylučovali biologické děti a bránili nám v kontaktu s kamarády, kteří měli vlastní děti. Stále nám vnucovali myšlenku, že adoptované děti jsou jiné. Samozřejmě můžou být frustrované z období, než se dostanou do rodiny, a musí pobývat v kojeneckém ústavu. Čímž ale nechci říct, že kojenecké ústavy jsou špatně vedené. Přesvědčili jsme se, že pravý opak je pravdou. Jinak jsou to ale naprosto normální děti. Je zajímavé, a genetika to nedokáže vysvětlit, že od nás přijaté děti odkoukají nejen gesta, mimiku a způsob intonace řeči, ale nabírají i naši fyzickou podobu.

Vaše děti vědí, že jsou přijaté?

Jsou naše. Asi to není teologicky správně, ale mně se líbí myšlenka, že než se děti narodí, tak jejich dušička si vybírá, komu se narodí. A když se k rodičům nemůže dostat přirozenou cestou, tak si vybere nějakou jinou cestu a je tam! Naše děti slaví dvoje narozeniny. Den, ve který se narodily, a den, ve který přišly domů.

MUDr. Ondřej Remeš (nar.1962), přezdíván Endy, skaut, frontman společenství Pavoučci, akolyta, internista a nefrolog. Manžel Kateřiny, otec Šimona a Johanky. Vystudoval Fakultu všeobecného lékařství v Praze a nyní od března t.r. pracuje jako primář nově vzniklého hemodialyzačního střediska v Nymburce a na část úvazku na 1. Interní klinice a 3.LF ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady.

Jste v kontaktu s biologickou rodinou?

Nejsme. Naše děti jsou v nepřímé adopci a před tou přímou nás při přípravě varovali. V přímé adopci není anonymita zaručena. My jsme se rozhodli pro nepřímou adopci, takže o rodičích něco víme, ale oni o nás nevědí nic.

Kam se chystáte v létě?

Jedeme na týden na tábor na tábořiště v Měsíčním údolí, kam nás letos pojede patnáct rodin, skupina asistentů a poprvé v historii Pavoučka také kategorie tzv. asistentů-juniorů. Jedná se o prepubertální až pubertální děti na druhém stupni základní školy, kterým budeme vytvářet částečně samostatný program. Na další týden potom jedeme s našimi kamarády na Lipno.

Za hranice České republiky nevyrážíte?

Tenhle rok ne. Jezdili jsme léta k moři do Itálie nebo Chorvatska. To se líbí především mojí ženě. Mně se pak líbí, že se cestou stavujeme na pár dní v rakouských nebo slovinských Alpách. Pobývali jsme v kempu na břehu řeky Soči, pod Triglavem, v Postojně, na různých místech v Korutanech, projeli jsme Grossglocknerskou vysokohorskou magistrálu. To se mi moc líbí. Mojí ženě méně, ale toleruje to.

*Děkuji za rozhovor.
Olga Lisáková*

Vyhledej v osmisměrce

slova: známky, prázdniny, radost, moře, motýl, zmrzlina, slunce, teplo

P	K	L	Z	M	O	Ř	E	H
Z	R	O	M	M	O	T	Ý	L
N	A	Á	R	I	E	E	A	V
Á	D	M	Z	S	CH	P	I	X
M	O	N	L	D	P	L	W	G
K	S	K	I	D	N	O	Z	C
U	T	M	N	Č	M	I	F	L
Š	Ř	B	A	R	T	E	N	O
S	L	U	N	C	E	U	P	U

Namaluj obrázek o prázdninách

Stránku dětem připravila Ema Zimovjanová.

Přejeme vám
krásné,[☀]
dlouhých,
požehnaných[☸]
a bezpečných[⊕]
prázdniny!

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ FARNOSTI

DOSTUPNOST KNĚZE

Během prázdnin neplatí pravidelné hodiny faráře pro veřejnost.
Během celých prázdnin bude kněz mající právě službu ve farnosti
trvale dostupný na telefonním čísle

283 029 165

Záležitosti, které nejsou akutní, můžete řešit mailem

farnost.kobylisy@sdb.cz

MŠE SVATÉ

Pondělí – sobota	6.30 a 18.30
Neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30

BUDE:

Ve všední dny v 6.15 modlitba ranních chval
Půl hodiny před večerními bohoslužbami se zpovídá
Každý čtvrtek večer po mši půlhodinová adorace
První pátek v měsíci od 17.00 adorace a zpovídá se

NEBUDE:

Mše u svatých Kláry
Středeční mše pro děti
Noční adorace na první čtvrtek
Přijímání pod obojí na první pátek
Rytmická hudba při mších svatých

...konec Kobylístku

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakce: A. Kalinová, M. Hobza, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Boo & Vít Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 10. září 2017
Uzávěrka bude ve středu 30. srpna 2017, 12.00
Příspěvky posílejte na **kobylístek@sdb.cz** nebo do sakristie.

Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výšel 25. června 2017, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

červenec

každý	čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
7.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, svátost smíření
10.-12.	po-st		Farní pouť do Mariazell
22.-29.	so-so		Ministrantská chaloupka

srpen

každý	čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
4.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, svátost smíření
15.-20.	út-ne		Celostátní setkání mládeže v Olomouci

září

každý	čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
1. čt v měsíci		19.30-22.00	Eucharistická adorace noční, kostel
1. pá v měsíci		17.00	Adorace, příležitost ke svátosti smíření, kostel
každý pátek		18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
soboty večer			Mše svatá s texty z následující neděle
6.	st	16.00	Svátost smíření pro děti, kostel
		17.00	První mše svatá pro děti, žehnání aktovek
		18.00	Setkání katechetek a katechetů, místnost Emauzy
13.	st	15.45	První ministrantská schůzka
16.	so		Cyklovýlet ministrantů
18.	po		Začíná výuka náboženství ve školách a farních prostorách, až na výjimky
			Začátek kroužků v Salesiánském středisku mládeže
20.	st	18.00	Setkání týmu bohoslužeb pro děti
		19.19	Žehnání lidem Salesiánského centra, kostel, podloubí domu SDB
23.	so		1. turnaj malé kopané SHM, hřiště SaSM Kobylisy
28.	čt		Setkání mládeže s hlavním představeným salesiánů, 90 let SDB v ČR, Brno

říjen

1.	ne		Oslava sv. Terezičky, velké společné agapé, celý salesiánský areál
7.	so		Farní pouť do Fryštáku a na Hostýn